

عنوان مقاله:

خلاقیت ادبی در هشت کتاب سهراب سپهری

محل انتشار:

مجله تفسیر و تحلیل متون زبان و ادبیات فارسی (دهخدا)، دوره 14، شماره 53 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

رویا پروین - دانشجوی دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رامهرمز، دانشگاه آزاد اسلامی، رامهرمز، ایران.

منصوره تدینی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رامهرمز، دانشگاه آزاد اسلامی، رامهرمز، ایران.

سیما منصوری - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رامهرمز، دانشگاه آزاد اسلامی، رامهرمز، ایران.

مسعود پاکدل - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رامهرمز، دانشگاه آزاد اسلامی، رامهرمز، ایران.

خلاصه مقاله:

خلاقیت ادبی بازتاب توان بالقوه آفرینش‌گرانه شاعر در خلق مفاهیم نو می باشد. بر همین اساس هدف از این پژوهش، نشان دادن روند خلاقیت ادبی با بهره‌گیری از ترفندها و شگردهای زبانی و مفهوم سازی های نوین در اشعار سهراب سپهری با تکیه بر هشت کتاب می باشد. داده های مورد نظر، با بهره گیری از منابع دست اول و دوم در محیط کتابخانه گردآوری گردیده است. سپس با تکیه بر اهداف و ابعاد مورد نظر جستار حاضر، داده های مورد نظر به روش توصیفی- تحلیلی مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج حاصل از پژوهش حاضر بیانگر آن است که بخش عمده‌ای از خلاقیت ادبی در معناسازی و تصویرآفرینی با الهام از نگاه تازه و ذن بودیسم بوده است. از سویی دیگر شاعر در روند شگردهای های زبانی و خلاقیت های معنایی حاصل از آن به تجربیات زندگی شخصی خود که با دو مورد فوق الذکر همگرایی داشته روند رو به رشد آفرینش ادبی را دنبال کرده است. نگارنده در تلاش است که با کنکاش در هشت کتاب سپهری و مطالعه منابع موجود در این زمینه، فرآیند روند خلاقیت ادبی را نشان دهد و بگوید که چگونه شاعر به سبک منحصر به فرد خویش رسیده است و با درک عمیق فلسفه نگاه تازه و ذن بودیسم و تاثیر آن بر ذهن و زبانش موجب پدید آمدن اثری شاخص شده است.

کلمات کلیدی:

سهراب سپهری، خلاقیت ادبی، هشت کتاب، شگردهای زبانی، نگاه تازه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1523342>

